

er gennemførte? Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil mene eller paastaa, at der paa disse Punkter er ydet for meget. I saa Fald vilde det være rart at faa at vide, hvor det er, det ærede Medlem mener, der er ødslet med Pengene. Det ærede Medlem indtager, som jeg sagde, et bekvemt Standpunkt, nemlig dette selv at være med til at stemme for de Udgiftslove, som den ene Gang efter den anden foreligger for det høje Ting, og bagefter at staa op og kritisere, at man har været ødsel.

Finansministeren (Brandes): Alle Partiernes Ordførere her i Salen har givet deres Tilslutning i al Almindelighed til hele denne Samling af Lovforslag, og alle Ordførerne har erklæret, at de vil medvirke til at give Lovforslagene en hurtig Behandling. Ogsaa Ordføreren for det konservative Folkeparti (Piper) har erklæret dette, og jeg maa jo sige, at jeg ganske særlig maa være taknemmelig derfor, da det er fra dette Partis Side, der rejses de stærkeste Indvendinger mod Lovforslagene. Der synes altsaa at være Udsigt til, at man ved Samarbejde mellem Partierne og Regeringen kan komme til et højest ønskværdigt Resultat, nemlig at Lovforslagene vedtages inden Juleferien.

To af de ærede Ordførere, nemlig Ordførerne for Partiet Venstre og for det konservative Folkeparti, enedes om at erklære, at det var deres bestemte Haab og Ønske, for ikke at sige Villie, at Lovforslaget om Merindkomstskat ikke oftere kom dem for Øje. Jeg kan derom sige, at det er ogsaa mit Haab og Ønske, at dette ikke skalske, og jeg tror heller ikke, at det vil ske. Jeg kan ikke ret tænke mig, at Forholdene skulde blive saaledes her i Landet, at man atter vilde vende tilbage til denne Skat. Jeg ved, at jeg tidligere har udtrykt Haab om, at dette ikke skulde finde Sted, og at mit Haab er blevet beskæmmet, men jeg ved ogsaa med Sikkerhed, at jeg ikke har sagt, at man med Tryghed kunde regne med, at et saadant Lovforslag ikke oftere vilde blive fremsat. Noget saadant kan jeg heller ikke udtale af den Grund, at jeg ikke kan vide, om jeg skulde være Finansminister om et Aar. Men jeg maa altsaa gaa ud fra, at Fristen for en saadan Lov nu er udløbet og ikke vil vende tilbage.

Begge de nævnte ærede Medlemmer var enige om at udtale deres Glæde over, at de Bestemmelser, der indbefattedes i Litra C. i Lovforslaget om den overordentlige Formueskat — for at udtrykke mig kort —, var bortfaldet, at dette Forslag var dødt. Den ærede Ordfører for det konservative

Folkeparti søgte, synes jeg, at slaa dette Forslag, som han betragtede som dødt, yderligere ihjel, hvad der, som bekendt, er overflødigt. Det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre, det ærede 15de tingvalgte Medlem (Dalsgaard), ytrede nogen Forkærlighed, maa jeg sige, for en enkelt Bestemmelse i dette Forslag, nemlig den, der gik ud paa, at likviderende Aktieselskaber skulde kunne rammes paa en særlig Maade, som Forslaget angav. Men han var ikke ganske sikker paa, om det nu kunde nytte noget at forhandle derom, han afventede Forslag i saa Henseende fra Finansministeren, saa vidt jeg forstod. Jeg anser det virkeligt for ufornuddent at tage denne Sag op igen, og det saa meget mere som jeg ikke kan give ham Ret i, at der er en Væsenforskel paa at forsøge at ramme disse likviderende Selskaber og deres udbytte- eller formuehjemtagende Aktionærer og det, han tog bestemt Afstand fra, at søge at ramme den Mand, der havde solgt sin Ejendom, ved en Bestemmelse om, at den Gevinst, han havde indkasseret ved Ejendommens Salg, skulde regnes til skattepligtig Indkomst for ham. Det ærede Medlem sagde at han ikke kunde tænke sig, at den Slags Fortjeneste kunde blive ramt i sin Helhed. Ja, hvis det ærede Medlem her kunde gøre en Indrømmelse, vilde der ikke være noget i Vejen fra min Side, for jeg har allerede i Folketingsudvalget foreslaaet, at en Del af den Fortjeneste, der blev indvundet ved Salg af en Ejendom, meget vel kunde undtages fra Skattepligten, og man kunde jo gaa ret højt op med det undtagne Beløb. Det skulde jeg være villig til, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil faa sine Partifæller med hertil, selv om han kunde gøre denne Indrømmelse.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde, at det Forslag, som jeg sammenfatter under Bogstavet C, var paa Forhaand umuligt affattet og paa en saadan Maade, at det ikke kunde bruges. Deri tager det ærede Medlem ganske fejl; det skulde nok have kunnet gennemføres i Praksis, hvis det var blevet vedtaget af den høje Rigsdag, derfor var der intet til Hinder. De Indvendinger, der er gjorte mod det af den Grund, bunde ikke dybt, men de bunde i noget helt andet end det, som de har Form af. De bunde nemlig i, at man her i Landet af Hensyn til de Folk, der har solgt deres Ejendom og faaet Fortjeneste derved, ikke har villet gaa til en saadan Bestemmelse. Det er nok muligt, saaledes som den ærede Ordfører for Venstre antydede, at man ikke havde saa meget imod at ramme